

Моятъ Отецъ, за когото вие казвате, че е вашъ Богъ,

55. но Го не познахте, пъкъ Азъ Го зная. И ако кажа, че Го не познавамъ, ще бжда като васъ лъжець. Но Го зная и пазя словото Му.

56. Авраамъ, вашиятъ баща, бѣше радъ да види Моя день; и видѣ, и се възрадва.

57. На това иудеитѣ Му рекоха: нѣмашъ още петдесетъ години, — и си видѣлъ Авраама?

58. Иисусъ имъ рече: истина, истина ви казвамъ: прѣди Авраамъ да е билъ, Азъ съмъ.

59. Тогава взеха камъни, за да хвърлятъ върху Му; но Иисусъ се скри и излѣзе отъ храма, като мина прѣзсрѣдъ тѣхъ и така си отиваше.

ГЛАВА 9.

И като минуваше, видѣ единъ слѣпороденъ челоуѣкъ.

2. Ученицитѣ Му Го попитаха: Равви, кой е съгрѣшилъ, той или родителитѣ му, та се е родилъ слѣпъ?

3. Иисусъ отговори: нито е той съгрѣшилъ, нито родителитѣ му, но да се явятъ дѣлата Божии върху му.

4. Азъ трѣбва да върша дѣлата на Тогова, който Ме е пратилъ, доклѣ е день; настѣпя нощъ, когато никой не може да работи.

5. Доклѣ съмъ въ свѣтътъ, свѣтлина съмъ на свѣтътъ.

(56) Бит. 15, 6; 22, 16. — Гл. 9. (4) Иоан. 4, 34; 12, 35.
(5) Иоан. 1, 5; 8, 12. Исаия 42, 6.